

3 noiembrie - Ziua Trupelor de Vânători de Munte

Col. (rtr.) Laurențiu DOMNIȘORU - 02 Noiembrie 2022.

Ca gen de armă distinct, trupele de vânători de munte ale armatei noastre s-au înființat în timpul războiului de reîntregire națională. Data lor de naștere, care ulterior va deveni și ziua lor de sărbătoare, este la 3 noiembrie. Potrivit Ordinului Marelui Cartier General (M.C.G.) nr. 294, Școala de Schiori din București, prima formă organizatorică apropiată de vânătorii de munte, înființată la 30 septembrie 1916, a fost transformată în Corpul Vânătorilor de Munte, unitate organizată pe trei batalioane, fiecare batalion pe trei companii de vânători de munte.

Ca și celelalte genuri de armă ale oștirii române (infanteria, artileria, aviația, marina, tancurile, geniu etc.) trupele noastre de vânători de munte au o istorie pe cât de bogată și frumoasă, pe atât de glorioasă, dar, din păcate, și contradictorie și chiar dramatică. Aspectele frumoase și glorioase se referă, în principal, la participarea lor, cu vitejie, cu bărbăție și eroism la lupte și bătălii întotdeauna drepte! Contradictorii și dramatice aveau să fie specifice perioadei de după cel de-al Doilea Război Mondial, când,

din nesăbuiința unor guvernanți și sub presiunea venită din partea Uniunii Sovietice, trupele române de vânători de munte, care se acoperiseră de glorie atât pe frontul de Est, cât și pe cel de Vest ale campaniei din anii 1941 - 1945, au fost când subțiate ca gen de armă, când reduse ca efective, când desființate.

Dar, în ciuda unor astfel de relații la care îmi propun să mă refer, ele aveau să fie pe toată durata existenței lor, cum frumos se exprima cu puțin timp în urmă un strălucit comandant al unei mari unități de vânători de munte, într-un articol omagial, „elita armatei române, fiind trupele cele mai disciplinate și eficiente în acțiunile în care au fost întrebuițate”.

Trupele române de vânători de munte s-au afirmat în chip exemplar ca structură militară bravă și vitează, pe câmpurile de luptă. Botezul lor de foc avea să fie făcut în vara anului 1917, pe frontul de la Mărășești. În legătură cu acest fapt, în orașul Târgu Neamț se află un monument dedicat primilor eroi ai trupelor de vânători de munte. O inscripție dăltuită în piatra acestui însemn memorial ne spune ca într-un

autentic hrisov: „De pe aceste plaiuri și-a luat zborul, în zorii zilelor de 27.07.1917, primul batalion de vânători de munte, sub comanda maiorului Virgil Bădulescu”. „Și-a luat zborul!” Ce frumoasă exprimare! Ce poetică inscripție! Ce interesant și unic document istoric înscris în piatră!

Data de 27.07.1917 poate fi considerată, așadar, momentul istoric al trupelor române de vânători de munte ce vor fi numiți de atunci încolo și „șoimii creștelor noastre carpatine!” După ce și-au luat acel zbor temerar, militarii primului batalion de vânători de munte din armata română aveau să se avânte cu elan și vitejie în lupte, în bătălia istorică de la Mărășești, ei înscriind în cartea de istorie a armatei noastre fapte de înaltă bravură, în special în zonele denumite Cireșoia, Coșna, Dealul Goe, Dealul Vrânceanu, Măgura și altele. Tot atunci, în cartea de aur a eroilor neamului se vor înscrie, la loc de cinste, și primii vânători de munte, fie că ei au căzut eroic la datorie, fie că au supraviețuit războiului. Iată câteva astfel de nume: Toader Albu, Marin Bălașa, Vasile Bumbea, Ion Cosma, Constantin Lăzărescu, Vasile Turcu și alții. După încheierea războiului de reîntregire națională și făurirea României Mari, pentru vitejia de care dăduseră dovadă aveau să fie decorați cu Ordinul Militar clasa a treia.

În Înaltul Decret emis în acest sens, care poartă numărul 323 din 12. 01. 1919, se consemnează următoarele: „ Pentru vitejia și avântul excepțional cu care ofițerii, subofițerii și soldații batalionului au atacat și înfrânt pe inamic, în ziua 30.07.1917. Respingându-l, în sectorul Vrânceanu - Măgura, i-a capturat 17 ofițeri, 40 militari de trupă, 4 mitraliere, 1500 de arme și multe materiale de război. În ziua de 06.08.1917, vânătorii de munte, trecând printr-un foc puternic de baraj și de mitraliere, au atacat și cucerit poziția inamică de la

cota 764, care fusese pierdută de către un alt corp de trupă; în ziua de 08.08 batalionul sosind pe Coșna tocmai în momentul în care inamicul reușise a scoate pe apărători de pe poziție, contraatacă cu furie și în 30 de minute îl respinge de pe întregul front de atac. Acest eroic batalion s-a distins prin aceleași multe virtuți ostășești și în crâncenele lupte ce s-au dat în zilele 27 - 29. 08. 1917 în sectorul Pârâul Fundu - Bogata”.

După încheierea războiului de reîntregire națională, rolul cu totul deosebit pe care avea să-l joace acest nou gen de armă, vânătorii de munte, în desfășurarea ulterioară a acțiunilor de luptă a fost acela că au înființat în armata română nu doar noi batalioane, ci și regimente, brigăzi, divizii chiar și un corp de vânători de munte. Justețea acelor decizii se va vedea cu prisosință în anii celui de-al doilea război mondial, atunci

când atât pe frontul de Est, cât și pe cel de Vest, trupele române de vânători de munte „au fost spaima dușmanilor”, așa cum se apreciază într-un studiu de specialitate. Pe frontul de Vest, trupele române de vânători de munte „s-au luptat cu o vitejie legendară, atât în câmpie, la forțarea cursurilor de apă, dar în special în zonele muntoase, unde ele aveau să fie denumite - vulturii creștelor”, așa cum se va consemna în cartea de memorialistică a unui brav general român, al unei mari unități de vânători de munte, participant la cel de-Al Doilea Război Mondial pe ambele fronturi (Gl. Leonard Mociulschi). În timpul desfășurării luptelor din anii celui de-Al Doilea Război Mondial avea să cadă eroic la datorie un mare număr de vânători de munte. Printre aceștia se numără și generalul Grigore Bălan, care și-a dat jertfa supremă în toamna anului 1944, pe frontul din Transilvania. El avea să fie primul general român ce-și va înscrie numele pentru vecie în cartea eroilor români din timpul celei de-a doua conflagrații a secolului al XX-lea. În zile noastre, drept recunoștință a faptelor sale de arme și a eroismului de care a dat dovadă, o brigadă de vânători de munte poartă numele generalului Grigore Bălan.

După evenimentele revoluționare din decembrie 1989, dar cu precădere după intrarea României în N.A.T.O., vânătorii de munte din garnizoana noastră au îndeplinit misiuni de pace în Somalia, Angola, Bosnia, Herzegovina, Irak și Afganistan.

Între unitățile și marile unități de vânători de munte care s-au comportat cu bravură și cu vitejie pe aceste câmpuri de bătălie, se numără și batalioanele care își au garnizoanele în Curtea de Argeș și în Câmpulung Muscel.

Militarii acestor unități sunt mândri de comportarea lor pe aceste fronturi. Faptul este atestat, printre altele, că la denumirile oficiale ale acestor structuri ostășești li s-au adăugat și câte un renume. Celor din Curtea de Argeș - „Posada”, iar celor din Câmpulung Muscel - „Dragoslavele”.

Cu ocazia Zilei Vânătorilor de Munte - 3 noiembrie - dar și cu prilejul împlinirii a 106 de ani de la înființarea acestui strălucit corp de trupe, doresc să urez tuturor celor care au slujit și slujesc țara sub drapelul tricolor „La Mulți Ani!”, să fie mereu mândri de însemnul lor de armă care are culoarea asemănătoare cu a bradului, dar și de tradițiile glorioase ale înaintașilor!